

Logan

‘Ze zit echt wel naar me te kijken.’

‘Ja hoor, jongen.’

‘Ze kijkt nog steeds deze kant op! Ze wil me.’

‘Hou toch op. Zo’n lekker jong ding zit naar een oude vent als jij te kijken?’

‘Ik ben nog maar achtentwintig!’

‘Serieus? Dan ben je nog ouder dan ik dacht.’

Ik onderdruk een lach. Ik zit al twintig minuten lang het gesprek van drie beursjongens af te luisteren. Of nou ja, ik weet niet eens of het beursjongens zijn, maar ze dragen maatpakken en drinken dure drankjes in de zakenwijk, dus de kans is groot dat ze een baan in de financiële sector hebben.

En ik? Ik ben de lompe sporter die in een gescheurde jeans en een Under Armour-trui met een biertje aan het uiteinde van de bar zit. Ik had mazzel dat ik nog een kruk kon bemachtigen, want deze tent barst uit zijn voegen. De feestdagen komen eraan, dus alle kroegen in Boston zitten vol lui die vrij nemen van hun werk of hun studie.

De drie kerels die ik in de gaten zit te houden keken amper mijn kant op toen ik me op de kruk naast hen liet zakken en dat maakt het nog gemakkelijker om het gesprek van die irritante eikels af te luisteren.

‘Dus wat is de eindstand voor Baker?’ vraagt een van de mannen.

Hij en zijn blonde maat kijken hun donkerharige vriend, die ouder is dan ik had geschat, onderzoekend aan. ‘Acht procent,’ zegt de eerste gast.

De blonde is scheutiger. ‘Tien.’

‘Laten we het gemiddelde nemen en het op negen houden. Een kans van een op negen, dus.’

Misschien werken ze toch niet in de wereld van het grote geld. Ik probeer hun manier van kansberekening te volgen, maar die lijkt volkomen uit de lucht gegrepen en is niet gebaseerd op bestaande rekenmethoden.

‘Zeik niet, ik maak veel meer kans,’ werpt Baker tegen. ‘Heb je dit klokje gezien?’ Hij steekt zijn linkerpols omhoog om zijn fonkelende Rolex te laten zien.

‘Een op negen,’ houdt de eerste vent vol. ‘Graag of niet.’

Rolex gromt geïrriteerd en legt dan wat geld op de bar. De andere twee volgen zijn voorbeeld.

Ik weet inmiddels dat hun spelletje als volgt werkt:

Stap 1: Een van hen kiest een vrouw ergens in deze kroeg uit.

Stap 2: De andere twee berekenen (en die term moet je erg ruim nemen) hoe groot de kans is dat ze kerel nummer één haar nummer geeft.

Stap 3: Ze leggen fikse bedragen op de bar.

Stap 4: De man in kwestie stapt op het meisje af en wordt steevast afgewezen. Hij verliest het geld dat hij heeft ingezet, maar wint dat weer terug in de volgende ronde, wanneer een van zijn maten wordt afgepoeierd.

Dat hele spel is zinloos én dom.

Ik neem een slokje van mijn bier en kijk geamuseerd naar Rolex, die naar een erg knappe vrouw in een superstrak jurkje loopt.

Ze trekt haar neus op als ze hem ziet naderen en daardoor weet ik al dat zijn vrienden gaan winnen. Die jongens dragen weliswaar dure pakken, maar ze kunnen in de verste verte niet tippen aan de vrouwen hier. En vrouwen met stijl verspillen geen tijd aan sukkel, die weten dat ze beter kunnen krijgen.

Even later komt Rolex met opeengeklemd kaken terug naar de andere twee. Zonder telefoonnummer. Zijn vrienden halen joelend de winst binnen.

De blonde man wil net een nieuw doelwit uitzoeken als ik mijn glas neerzet en vraag: 'Kan ik ook meedoen?'

Ze draaien alle drie hun hoofd mijn kant op. Rolex kijkt naar mijn casual outfit en lacht dan smalend. 'Sorry, jochie, dat kun jij je niet veroorloven.'

Ik rol met mijn ogen, haal mijn portefeuille uit mijn zak en bekijk de inhoud. Waarbij ik ervoor zorg dat ook zij kunnen zien hoeveel contant geld ik bij me heb. 'Noem maar een bedrag,' stel ik minzaam voor.

'Heb je de hele tijd naar ons zitten luisteren?' wil de blonde man weten.

'Jullie praten niet bepaald zacht. En ik hou wel van een gokje. Het maakt niet uit waar we om spelen, ik doe mee. En nu we het er toch over hebben, hoe groot schatten jullie mijn kansen in bij...'. Ik laat mijn blik langzaam door de volle kroeg gaan. 'Haar,' besluit ik.

In plaats van mijn blik te volgen blijven ze me alle drie aankijken.

Dat houden ze een paar tellen vol, alsof ze proberen te bepalen of ik hen in de maling neem. Daarom laat ik me van de kruk glijden en ga dichterbij het drietal staan. 'Kijk eens hoe goed ze eruitziet. Wat denken jullie, kan een schooier als ik haar nummer bemachtigen?'

Rolex is de eerste die zijn argwaan laat varen. 'Zij daar?' Hij knikt niet zo heel erg discreet naar een knap meisje dat net een drankje bij de barkeeper bestelt. 'Die met dat onschuldige uiterlijk?'

Hij heeft gelijk. Ze straalt iets onschuldigs uit. Sierlijk profiel, een paar sproeten op haar neus, haar lichtbruine haar los rond haar schouders en niet in zo'n ingewikkelde knot als sommige chicks hier hebben. Ondanks haar strakke zwarte truitje en korte rokje lijkt ze eerder iemands buurmeisje dan een sekspoes.

Die met het donkere haar lacht snuivend. ‘Nou, veel succes.’
Ik trek mijn wenkbrauwen op. ‘Wat, denken jullie dat ik geen kans maak?’

‘Gast, kijk eens naar jezelf. Je doet zeker veel aan sport?’

‘Misschien zit hij aan de anabolen,’ merkt de blonde op.

‘Ik ben sporter,’ geef ik toe, maar ik treed niet in detail. Deze jongens zijn duidelijk geen ijshockeyfans, anders hadden ze me wel herkend als de nieuwste aanwinst van Boston.

Of misschien ook niet. Sinds mijn overstap van het tweede naar het eerste team ben ik niet vaak opgesteld. Ik moet mijn coach en mijn ploeggenoten nog altijd laten zien wat ik allemaal kan. Al heb ik tijdens de laatste wedstrijd wel een assist gemaakt, dat was cool.

Een doelpunt was nog cooler geweest.

‘Zo’n lief meisje schrikt veel te snel,’ vermoedt Rolex, ‘dus je hebt een kans van een op twintig dat ze je haar nummer geeft.’

Zijn vrienden zijn het daarmee eens. ‘Vijfentwintig procent,’ zegt een van hen. Want wederom blijken ze niet te kunnen rekenen.

‘En als ik nu meer wil dan haar nummer?’ vraag ik uitdagend.

De blonde lacht schamper. ‘Wat, denk je dat je met haar mee naar huis mag? Dat is een kans van één op honderd.’

Ik kijk weer naar het meisje met het bruine haar. Ze draagt zwarte suède enkellaarsjes met een flinke hak en zit met haar benen over elkaar geslagen bevallig van haar drankje te nippen. Ze ziet er ontzettend leuk uit.

‘Wedden om tweehonderd dollar dat ik binnen vijf minuten met haar sta te tongen,’ zeg ik met een arrogant lachje.

Mijn nieuwe vrienden barsten uit in een luid gelach.

‘Ja, vast.’ Rolex grinnikt. ‘Ik weet niet of het je is opgevallen, maar de vrouwen hier hebben niveau. Je moet niet denken dat er eentje in het openbaar met jou gaat zitten vozen.’

Ik heb al twee honderdjes op de bar gelegd. ‘Geloven jullie niet dat ik een seksgod ben?’ vraag ik spottend.

‘Ha! Nou, oké, ik hap.’ De blonde legt twee briefjes boven op

die van mij. 'Laat je maar afwijzen, grote versierder.'

Ik pak mijn glas en drink het leeg. 'Even moed indrinken,' zeg ik tegen de drie mannen. Rolex rolt met zijn ogen. 'Wel opletten, jullie kunnen hier nog wat van leren.'

Na een knipoog loop ik weg.

Meteen richt ze haar aandacht op mij. Rond haar mond verschijnt een zweem van een glimlach, bedeesd en verlegen. Fuck, ze heeft mooie lippen. Vol en roze en glanzend.

Onze blikken kruisen elkaar en de rest van de kroeg lijkt niet meer te bestaan. Haar bruine ogen zijn groot en drukken heel veel uit, een zoet verlangen waarvan mijn hart vlugger gaat kloppen. Ze vangt me met haar aantrekkingskracht, mijn benen gaan uit zichzelf sneller bewegen.

Even later sta ik naast haar. Ik begroet haar met een kort 'Hoi'. 'Hoi,' antwoordt ze.

Ze legt haar hoofd in haar nek om me aan te kijken, want zij zit en ik toren boven haar uit. Ik was altijd al lang, maar sinds ik op een hoger niveau ben gaan ijshockeyen ben ik ook forser geworden. Een profsporter moet heel wat in huis hebben.

'Kan ik je iets te drinken aanbieden?' vraag ik.

Ze houdt haar volle glas omhoog. 'Nee, ik heb nog.'

'Dan is de volgende van mij.'

'Er komt geen volgende. Ik vertrouw mezelf niet.'

'Waarom niet?'

'Ik kan niet veel hebben. Na één glas ben ik al aangeschoten.' Haar lippen krullen om tot een flauwe glimlach. 'Na twee glazen ga ik stoute dingen doen.'

En ja, dat voel ik in mijn kruis. 'Hoe stout?' vraag ik op suggestieve toon.

Ze bloost, maar ze geeft wel antwoord. 'Heel erg stout.'

Ik lach naar haar en wenk dan met een snel, overdreven gebaar de barkeeper. 'Nog een drankje voor deze dame,' roep ik.

Ze lacht, een melodieuze geluid waarvan ik over mijn hele lijf begin te tintelen. Ik vind haar waanzinnig aantrekkelijk.

Ik ga niet op de lege kruk naast haar zitten, maar blijf staan.

Wel kom ik iets dichterbij. Als haar knie heel vluchtig langs mijn heup strijkt, weet ik zeker dat ik haar naar adem hoor happen.

Een blik op mijn nieuwe vrienden leert me dat ze ons vol belangstelling bekijken. Rolex tikt overdreven op zijn horloge, blijkbaar om me eraan te herinneren dat de klok niet stilstaat.

‘Zeg, hoor eens...’ Ik breng mijn mond naar haar oor, zodat ze me beter kan verstaan. Nu zie ik haar adem stokken. Ze hapt naar lucht en haar strakke borsten komen naar voren. ‘Volgens mijn maten bestaat er een kans van vijftientig procent dat jij mij jouw nummer geeft.’

Er danst een duivelse blik in haar ogen. ‘Dan hebben ze ook niet veel vertrouwen, zeg. Wat vervelend voor je.’

‘Nee hoor, ik heb wel lagere verwachtingen overtroffen. Maar... ik wil je graag een geheimpje vertellen...’ Mijn mond strijkt langs haar oorlelletje. ‘Ik wil je nummer niet,’ fluister ik.

Ze recht verbaasd haar rug en kijkt me strak aan. ‘O nee?’

‘Nee.’

‘Wat wil je dan?’ Ze pakt haar glas en neemt snel een slokje.

Daar denk ik even over na. ‘Ik wil je zoenen.’

Nu lacht ze verbaasd. ‘Jaja. Je hoopt zeker dat ik dat goed vind. Dan kun je je vrienden laten zien dat je geen loser bent.’

Ik kijk weer over mijn schouder. Rolex trekt een zelfingenomen gezicht en tikt weer op zijn horloge. Tik-tak.

Mijn vijf minuten zitten er bijna op. Volgens mijn horloge zijn er nog twee te gaan.

‘Nee,’ zeg ik tegen haar, ‘daarom wil ik je niet zoenen.’

‘O nee?’

‘Nee.’ Ik lik mijn onderlip. ‘Ik wil je zoenen omdat je de leukste vrouw in deze kroeg bent.’ Ik haal mijn schouders op. ‘En het is wel duidelijk dat jij hetzelfde wil.’

‘Wie zegt dat?’ vraagt ze uitdagend.

‘Ik, want sinds ik naar je toe ben gekomen, heb je aan een stuk door naar mijn mond zitten kijken.’

Ze knijpt haar ogen tot spleetjes.

‘Weet je, het zit zo.’ Ik strijk heel lichtjes met mijn vingertop-

pen over haar arm. Hoewel ik geen blote huid aanraak gaat er toch zichtbaar een rilling door haar heen. 'Mijn maten denken dat je o zo onschuldig bent. Ze zeiden dat je veel te snel zou schrikken van iemand als ik, van een jongen die zo grof en ruw is. Maar weet je wat ik denk?'

'Nou?' Haar stem klinkt hijgend.

'Dat je daar wel van houdt, van grof en ruw.' Weer buig ik me dichterbij haar toe. Ze draagt een klein diamanten oorknopje, dat ik heel even met het puntje van mijn tong aanraak, ik kan me niet beheersen.

Weer hapt ze naar adem, en ik voel een vlaag van tevredenheid.

'Ik denk dat je helemaal niet zo onschuldig bent,' ga ik verder. 'Volgens mij ben je geen net meisje. Ik denk dat je op dit moment het allerliefste flink met me wil tongen en je nagels in mijn rug wil zetten. Dat je me wil neuken, hier, waar iedereen bij is.'

Ze kreunt hardop.

Ik kan nog net verwaand lachen voordat ze me bij mijn achterhoofd pakt en me naar zich toe trekt voor een stevige zoen.

'Je hebt gelijk,' mompelt ze tegen mijn lippen. 'Ik ben helemaal geen net meisje.'

Nog voordat ze haar tong in mijn mond laat glijden heb ik al een stijve. En als ze die tong tussen mijn geopende lippen steekt, is het mijn beurt om te kreunen. Ze smaakt naar gin en seks en ik zoen haar hongerig terug, me bewust van het gejoel om ons heen. Een paar van die kreten zijn ongetwijfeld afkomstig van mijn nieuwe vrienden, de beursjongens, maar ik heb het te druk om van hun verbazing te genieten.

Ik strijk met mijn tong langs de hare en duw mijn been tussen haar zachte dijen, zodat ze voelt hoe hard ik ben.

'O god,' mompelt ze. Ze maakt een einde aan de zoen. Haar ogen glanzen van onvervalste lust. 'Zullen we ergens een rustig plekje zoeken en daar verdergaan?'

'Nee, ik wil je nu,' zeg ik met gruiszame stem.

Ze knippert. ‘Nu?’

‘Mmm-hmm.’ Ik leg mijn ene hand rond haar slanke taille en beweeg die in plagende rondjes. ‘Ik heb gehoord dat de hokjes op het damestoilet hier erg ruim zijn...’

Ze legt haar hand midden op mijn borst, maar niet om me van zich af te duwen. Ze plaagt mij ook, ze laat haar verhitte blik over mijn hele lijf gaan. Dan houdt ze haar hoofd scheef. ‘Wat zou je vriendin daarvan zeggen?’

Ik lach vunzig. ‘Die zou zeggen... “Schiet eens op, John, ik wil klaarkomen.”’

Grace kreunt opnieuw.

‘Dat dacht ik al,’ zeg ik spottend, maar dat brengt mijn meisje niet van haar stuk.

Soms is het moeilijk te geloven dat ze ooit een zenuwachtige, onophoudelijk pratende eerstejaars was bij wie ik per ongeluk in de studentenflat aanklopte. Dat die lieve Grace Ivers op wie ik verliefd werd dezelfde onbevreesde vrouw is die nu voor me staat, de sexy verleidster die ik dadelijk op het toilet mag neuken.

Oké, voordat Grace instemde met het rollenspel van vanavond heeft ze eerst gekeken hoe schoon de toiletten zijn in de kroeg die zij uitkoos. Dus ja, ze is nog steeds dat maffe meisje dat ik al die jaren geleden leerde kennen. Maar ze is toevallig ook mijn hote, geile vriendin.

Ik pak haar hand en trek haar van de barkruk. Ik heb nog steeds een stijve en verlang heel erg naar een ontlading. Aan haar snelle ademhaling te zien is zij net zo opgewonden als ik.

‘Wat zeg je ervan?’ Ik wrijf met mijn duim over de binnenkant van haar hand.

Grace gaat in die laarsjes met die hoge hakken op haar tenen staan en drukt haar lippen tegen mijn oor. ‘Schiet eens op, John, ik wil klaarkomen.’

Ik slik een wanhopig lachje in en volg haar naar de gang achter in het café. Voordat we het toilet in lopen kijk ik een laatste keer over mijn schouder. De beursjongens staan me aan te gapen

alsof ik van een andere planeet kom. Ik wijs naar het geld op de bar en knik gul, zo van: hou dat maar.

Ik hoef die stomme weddenschap niet te winnen. Ik ben al de gelukkigste man hier.

Logan

‘Dit had je echt niet hoeven doen,’ zegt de vader van Grace als ik de motorkap van zijn SUV weer dichtdoe. ‘Het is niet dat ik het niet waardeer, maar ik voel me een behoorlijke faalhaas omdat ik je op kerstavond aan het werk zet.’

Ik haal een schone lap langs mijn kin om de motorolie eraf te vegen en doe mijn best om niet in lachen uit te barsten. Ik mag Tim Ivers heel graag, maar het is behoorlijk verontrustend om een man van zijn leeftijd woorden als ‘faalhaas’ te horen gebruiken.

Ik heb al vier jaar iets met zijn dochter en kan de keren dat ik hem lelijke woorden heb horen gebruiken op één hand tellen. Tijdens mijn jeugd was dat wel anders. Ik ben opgegroeid met een vader die dronk en die elk normaal woord afwisselde met een krachtterm. Mijn arme moeder moest een keer bij mijn kleuterjuf komen omdat ik een ander kind had uitgemaakt voor ‘gore klootzak’. Dat waren nog eens tijden... Erg nare, slechte tijden.

Gelukkig is er sindsdien heel veel veranderd. Mijn vader is nu al bijna vier jaar nuchter, en hoewel we nog niet helemaal vrede hebben gesloten, heb ik in elk geval niet langer de pest aan hem.

Als ik eerlijk moet zijn zie ik Tim tegenwoordig meer als een vaderfiguur. Hij deugt, als je tenminste even buiten beschouwing laat dat hij meer van football dan van ijshockey houdt. Maar niemand is volmaakt.